

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja trispotna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 31.

V Ljubljani, v sredo 8. februarija 1888.

Letnik XVI.

Knez Bismarck o položaji.

Dne 3. februarija ste razglasili avstrijska in nemška vlada pogodbo, ki je bila podpisana na Dunaji dne 7. oktobra 1879. leta. Ta razglas je največjega političnega pomena in vzbuja po vsem svetu senzacijo. Razglašena pogodba ima namen, da se pojasni razmere med Avstrijo in Nemčijo na eni strani, in med Rusijo na drugi. Pogodba pa tudi jasno pové, da je obrnena proti Rusiji in je nekako zadnji poskus, pomiriti javno mnenje v Rusiji in ohraniti mir.

Radovedno je svet pričakoval, kako bo knez Bismarck pojasnil pogodbo, ker hitro se je raznesel glas, da bo nemški državnik v državnem zboru vtemeljeval novi vojaški zakon in potrebni kredit. V ponedeljek se je pričela debata o vojaškem kreditu v znesku 280 milijonov mark.

Prostori so bili polni, navzoči mnogi zastopniki vnanjih držav. Po ulicah je stalo mnogo občinstva in pozdravljalo kneza, ki je ob 1. uri in 25 minut stopil v zbornično dvorano. Prišlo se je prvo branje zakona o vojaškem kreditu. Knez Bismarck se je oglasil ter govoril nekako tako-le:

Ne upam, da bom mogel pomnožiti večino za predlogo. Za to pa tudi ne bom govoril, marveč da pojasnim splošni položaj Evrope. Morem se sklicevati na to, kar sem tukaj rekel pred letom; od istega časa se je malo predruščilo. Tačas je pretela vojska med Francijo in Nemčijo. V Franciji pa je sedaj izvoljen miroljuben predsednik in tudi javno mnenje je mirnejše, in v tem oziru smemo biti mirnejši. Tudi gledé Rusije nisem drugih misli, kakor tedaj, ko sem rekel, da se ni treba bati napada od Rusije. Položaja ne smemo presojevati po besedah časnikov. Ruskim časnikom ne verujem, besedi carja Aleksandra pa popolnoma. Položaj je kakor 1879. l. Priznam, da vznemirja svet ruska armada na meji, vendar pa ne vidim pravega vzroka ruski ali evropski vojski. Rusija nima povoda, da si prisvoji pruske ali avstrijske dežele. Moje zaupanje sega celó tako daleč,

da rečem: Tudi vojska s Francijo bi ne dala povoda vojski z Rusijo, pač pa nasprotno. Od ruske vlade ne moremo zahtevati, da nam pojasni, zakaj zbira armado. Ker pa se že nekaj desetletij pečam z vnanjo politiko, morem si misliti svoje. Mislim namreč, da namerava ruska vlada pri bližnji evropski krizi pridobiti veljavo ruskemu glasu, in hoče svojo armado kolikor mōči pomakniti proti zapadu. Morda Rusija pričakuje kmalu prevrat v iztočnem vprašanju, da nastopi s toliko večjo silo. S pripravljeno armado hoče morda podpreti svoje diplomatske zahteve.

Bismarck nato opisuje prusko-ruske razmere od l. 1848 in povdarja, da so bile večkrat napete nasproti Rusiji. Leta 1863 bil je položaj tak, da me je silil ves svet, naj udarimo. Mirno sem pričakoval, da nas primejo. In prav sem storil. Trije cesarji so pomirili vihar; tedaj pa, kakor sedaj morali smo množiti svoje moči, da v resnem trenutku stojimo kot močen narod in branimo s svojo močjo veljavo svojo in zemljo. Zato nam ne smé biti prevelika nobena žrtev. Francija in Rusija nas silite, da se oborožujemo. „Ščuke v Franciji in Rusiji nas silijo, da smo karpi.“ Močni moremo stopiti pred sovražnika. Naše razmere z Rusijo se niso predruščile po vseh l. 1866. Prusija je marsikatero uslugo storila Rusiji, zato smé tirjati priznanje in je je tudi dobila. Jaz sam sem kot poslanik v Rusiji delal za dobre razmere in — tudi mnogo dosegel. Vendar se je ohladilo rusko prijateljstvo. To povem, da pojasnim, zakaj smo sklenili zvezo z Avstrijo. Ruske zahteve pred zadnjo vzhodno vojsko smo odklonili. Rusija se je na to brez uspeha obrnila do Avstrije. Prišla je vojska. Veseli smo bili, da se je nevihta nas ognila. Na kongresu, ki se je sešel po mojem velikem trudu, skušal sem podpirati vse ruske želje.

Pridobil sem si priznanje Rusije, a nisem se mogel in tudi ne hotel odtujiti Avstriji. Ko bi bil storil, osamljeni bi bili v Evropi ter odvisni od Rusije. — Objava pogodbe z Avstrijo ni ultimatum, marveč le izraz skupnih interesov. To naj izvé svet.

Tudi pogodba z Italijo je le izraz skupnih interesov, da odvrčamo skupne nevarnosti in varujemo mir. Avstrija je že l. 1870 tirala to previdno politiko, odklonila francoske ponudbe in se pridružila Nemčiji. Avstrija je naš naravni zaveznik v nevarnostih, ki nam preté od Rusije in Francije; toda ruskega sovraštva se ni treba bati, iz sovraštva se ne bijejo boji, sicer bi se Francija morala vojskovati z Italijo in vsem svetom. Naša moč bo pomirila javno mnenje, nervoznost borz in časnikov. To moč krepiti je naša naloga. Po predloženih postavah moremo na vsaki naši meji postaviti milijon dobrih vojakov; za njimi stojé reserve. Ne trdite: to morejo tudi drugi storiti; ne morejo. Mi imamo ljudi, da sestavimo ogromno armado in ji damo častnike.

Ako pričnemo vojsko, mora biti narodna vojska, s katero so vsi zadovoljni, kakor leta 1870. Ako nas napadejo, vsplamtel bo „furor teutonicus“, s katerim se ne more nikdo meriti. Zavest svoje moči, niti upanje zmage pa nas ne bodeta zadrževala, da nadaljujemo mirovna prizadevanja. Pretenj pa se ne bojimo.

Upam, da bomo v miru živeli s sosedi, posebno z Rusijo. Vohunstva v Franciji ne jemljemo v poštev. Skušali smo vzdrževati stare razmere z Rusijo, tekali pa ne bomo za nikomer. Gledé bolgarskega vprašanja mora Rusija priznati lojalno postopanje Nemčije. Ako nas Rusija pozove, da njene na kongresu osnovane terjatve gledé Bolgarije podpiramo pri sultanu, storil bom brez pomisleka. Opiramo se na svojo vojno moč, če je ne potrebujemo, toliko boljše; pa pripraviti se moramo. Pretenje v časnikih je brez mejna neumnost. Mi Nemci se bojimo Boga, drugega nobenega na svetu, vsled strahu božjega pa želimo mir. Kdor pa ruši mir, prepričal se bo, da je domovinska ljubezen kakor leta 1813 skupna lastnina vsega nemškega naroda. Kdor napade nemški narod, najde ga oboroženega in vsakega bojovníka s trdno vero v srei: „Bog z nami“.

LISTEK.

Kaj se more le v večjih mestih zgoditi.

(Dogodba iz policijskega življenja. Prosto poslovenil Y.)

(Konec.)

Baron Nadšej ni mogel precej razumeti, kdo je prijezdil. Že je z eno nogo stopil v voz, primoran pa je, obrniti se do prišlih konjikov. Spoznal je, da ta mora biti gotovo višji policijski načelnik.

„Kdo tu zapira pot?“ oglesi se še bolj ojstro general. „Kdo ste? Čegava je ta kočija!“

„Jaz sem baron Nadšej, vračujoč se s svojega posestva v Petrograd. Potoma zadel je moj voznik ob mali voz tu in njegov lastnik, policijski nadzornik general Bebučev, se je pri tem nekaj malega poškodoval.“

„Kaj? general Bebučev? Gospod baron, ali se vam meša? To sem vendar jaz sam. Kje imate tistega ptiča z mojim imenom? Rad bi par besedi ž njim pregovoril.“

„Tu notri v mojem vozu sedi.“ Sedaj še le zapazi, kako blaten je obraz njegovega sopotovalca. V takem stanu vendarne pojde k carju!

General Bebučev vzame svetilnico konjiku in posveti v voz.

„A to je novi general? Tega par ur že tako skrbno iščem?“ Ko pa vidi, v kakem stanu je Markovkov, smeje pristavi: „Saj je umazan, kakor dimnikar.“

„Pazita nanj“, obrne se h konjikoma. „Naj izstopi na cesto, in glejta, da vama s kakim orožjem škode ne napravi.“

Markovkov spozna, da zdaj je vsako upiranje brezuspešno. Eden proti trem se ne more braniti, tudi lahko generalu pomagata še oba voznika. Ko mu tedaj policaj reče izstopiti, precej uboga in stražnika ga obstopita.

Policijski nadzornik si ga še bolj natanko ogleda, pa ko vidi, da se je ubežnik popolnoma udal v svojo osodo, zaničevalno se obrne od njega.

Pa premislil si je, zopet stopi k Markovkovu.

„Gotovo imate še pri sebi tistih 20.000 rubljev, katere ste dobili pri bankirju Vilamoviču. Dajte jih meni, da oddam denar pravemu lastniku. Predno Vas zapró, bodo Vas tako preiskali in če se ukradeni denar pri Vas najde, dobite precejšnje število palic. Ta kazen pa vam ne bo nič polajšala obsodbe. Ako si torej hočete eno kazen sami odpustiti, dajte

sem denar. Toliko sem vam hotel še opomniti, če vam je morda ta točka kazenske postave neznaná.“

Markovkov je pač sprevidel, da zanj bankovec sedaj nimajo nobene veljave. V ječi preskrbeli mu bodo jed in pijačo, obleko in stanovanje in to vse zastonj. Strogemu policijskemu nadzorniku se ni varno upirati, ko je že enkrat v njegovi oblasti. Molčé torej poseže v spodnjo suknjo in poda generalu precej debelo listnico.

Bebučev prešteje denar. Do 100 rubljev je manjkalo, drugi tisočaki so bili še celi, kakor mu jih je bankir odštel.

„Vklenita tega človeka in v mestu ga oddajta v hiši, že vesta v kateri. Vrneta se lahko precej, jaz pridem za vama!“

Zdaj pride na vrsto generalov voznik. Revež je mraza že veliko prestal, potem je še nanj prišla nesreča, da je zvrnil generala v cestni prekop in na vse zadnje še spozna, da je bil ogoljufan. Mož je bil smrtno bleđ, huda kazen ga čaka. General mu je res dajal priimke, za katere bi ga drug človek gotovo pozval pred sodnika, a ta je psovke mirno poslušal. Pa pravijo, da hudo, silovito grmenje malo časa traja.

Slovenščina in zemljiške knjige.

(Konec.)

Pravosodni minister baron Pražak odgovarja levičarjem: Obžalujem, da je ukaz gledé zemljiških knjig provzročil toliko hrupa. Stvar je jako priprosta. Že l. 1860 dobila so sodišča ukaz, da se morajo varovati pravice slovenskega prebivalstva in kolikor mōči slovenske vloge reševati slovenski. Ko so dobile veljavo državne temeljne postave, niso bili potrebni posebni ukazi, marveč so dobila sodišča nalog, da morajo slovenskemu prebivalstvu razsojevati pravde in določevati pravice v njegovem jeziku, in sicer ravno tako na južnem Štajerskem kakor na Kranjskem in drugih slovenskih pokrajinah v območji graškega nadsodišča. V drugih deželah so si naravne pravice same pridobile veljavo. Kar pa se tiče okrožja graškega nadsodišča, vknjiževalo se je skoraj izključljivo v nemškem jeziku. Od leta 1882 pa so mi dohajale vedne pritožbe. Tako je tudi l. 1884 pravosodno ministerstvo dobivalo pritožbe, da se sicer v zemljknižnih stvaréh na slovenske vloge izdajajo slovenski odloki, vknjiževanje pa vendar vrši v nemščini. Na neko pritožbo s Kranjskega sem opomnil, da to ni pravilno, ker se mora vknjižiti v istem jeziku, v katerem se je izdelal odlok, in od istega časa se na Kranjskem izdajajo slovenski odloki in vknjižuje slovenski, in nisem dobil nobene pritožbe gledé jezika.

Ko pa je lansko leto pravosodno ministerstvo iz celjskega okraja dobilo pritožbo o vknjiževanju, opomnil sem, da za Slovence drugih dežel v območji graškega nadsodišča velja ista naredba, ki se je leta 1884 gledé zemljiških knjig izdala za Kranjsko.

Res je, da so nekateri deželni odbori zahtevali, naj jim pravosodno ministerstvo naznani dotični ukaz. A take notranje naredbe niso namenjene javnosti, ker se tičejo le posameznih nadsodišč in popravljajo slučajne nedostatke. Vsled tega je pravosodno ministerstvo dobilo mnogo pritožeb, a vse so nevtemeljene. Deželni zbori so obravnavali to stvar, in njihovi sklepi bodo o pravem času dobili primerne odgovore.

Kar se tiče Trsta, ministerstvo ni izdalo nobene naredbe. Tam so sodniki le malo zmožni drugega deželnega jezika, zato so se vknjiževanja vršila izključljivo v italijanščini. Ker pa so se sodniki tekom časa priučili tudi druga dva deželna jezika, izdalo je višje sodišče v Trstu naredbo, da se morajo vknjižbe vpisovati v istem jeziku, v katerem mora sodišče sprejemati dotične vloge.

Iz povedanega je torej razvidno, da deželni zbori ne morejo reševati vprašanja o jeziku v zemljiških knjigah, ker jezik ne spada k notranji vredbi zemljiških knjig. Deželni zbori imajo pač pravico sklepati zakone o napravi zemljiških knjig in njihovi notranji vredbi, ker se je treba ozirati na različne razmere dežele, nikakor pa določevati jezika.

Nevtemeljene so tudi trditve, da bo ministerski ukaz škodoval realnemu kreditu, ker denarni zavodi ne bodo dajali posojil na zemljišča s slovenskimi spisi. Zavodi imajo denarja na prebitek in radi bodo posojevali denar na varne hipoteke, naj bo lastnik vpisan v katerem-koli jeziku.

Tudi generalu se jeza kmalu poleže, saj spozna, Markovkov je celó prebrisane ljudi speljal na led, kaj ne bi še priprostega voznika. Reče mu, naj le spravi voz domu in skrbi, da se naglo popravi.

Rad sprejme potem ponudbo barona Nadšēja, da prisede k njemu, saj je bil precej utrujen.

Drugi dan pride bankir Vilamovič k policijskemu nadzorniku točno ob 10. uri. Ker je obljubil, da se bo ob tem času zglasil, je prišel, a da bo ob tej priliki tudi denar dobil, tega nikakor ni pričakoval. Začuden gleda generala, ki mu prav mirno na mizo našteje denar. Pristavi mu pa še resno opombo, naj bankir vselej previdno postopa, kedar bo še na ime policijskega nadzornika generala Bebučeva zopet kakemu goljufu 20.000 rubljev zaupal.

S tem je bila stvar končana. Bankir se je hotel generalu zahvaliti za trud in požrtvovalnost, a ta mu z roko dá znamenje, da on je že svoje prejel in lahko odide na svoj dom.

Markovkov je naglo dobil zaslužen kazni. Ker ni tajil svoje tatvine, in so mu še dokazali, da je veliko vplival pri zadnji vojaški zaroti, prisodili so mu 15letno delo v pusti Sibiriji.

Dalje se morajo po znanih zakonih slovenske prošnje gledé zemljiških knjig reševati slovenski, torej mora tudi zemljknižni urad vpisovati slovenski, ker bi sicer manipulativni uradnik lahko z nemškim, oziroma laškim prevodom zgrešil pravi pomen slovenskih izrazov na škodo te ali one stranke.

Politični pregled.

V Ljubljani, 8. februarija.

Notranje dežele.

Nj. Veličanstvo *cesar* odpotoval bo v četrtek v Budimpešto. Preklicuje se vest, da je *cesarica* bolehn.

Kardinal knez nadškof dr. Ganglbauer obiskal je minoli petek princa *Alfreda Liechtensteina*.

Kolikor ljutejši je boj zoper *versko, katoliško šolo*, tem bolj se kažejo nasprotniki v svoji pravi luči. Vsak katolik vé danes, pri čem da je. To ni več boj zoper šolo, to je besen boj zoper cerkev, koji odrekajo naravnost pravice, izročene jej od Boga samega. Ako stori to „liberalni učenjak in časnikar“, ne čudimo se. Konečno bo že sprevidel njihov pristaš-mešan sam, da je cerkev vendar več, kakor taki gospodje. Cerkev in država bili ste dobri prijateljici cela stoletja v šoli. Cerkev vzgojevala je državi možé, ki so se odlikovali z učenostjo in domoljubjem, in to tudi še posebno v onih časih, ko je bila šola prepuščena edino le cerkvi. Nič ko sleparija, ako trdijo danes ti ljudje, da mora država obvarovati svoje pravice gledé šole proti cerkvi. Cerkev podpira državo vse drugače in izdatneje, kakor ti „liberalni doktorji“. In pa nemštvo v nevarnosti! Smešno! Bismarck je gotovo nemški možak, in vendar se je približal cerkvi; nemška država še stoji danes, akoravno je dobila v njej cerkev svoje bistvene pravice. Ali hočejo biti naši nemški kričači pametnejši od svojega patrona, železnega kancelarja? Nič ko prazne pa lepo doneče besede, ki naj razdražijo priprostega državljana ter mu očrtno cerkev. Neki mestni svet utrdil je svojo resolucijo proti verski šoli nastopno: Za šolskim načrtom se skriva namen, da bi se neizmerno pomnožila moč deloma rimskega, deloma slovaškega duhovništva ter da bi se takó podkopal razvoj nemštva posebno v dvojezičnih deželah. To je krasno! Očita se nekako svečenstvu, da je „rimskega“ mišljenja! Kaj ni tudi neduhovnik primoran biti rimski? Kdor se loči od Rima, ta ni več katolik. In pa te je tudi pregreha, da je slovaški duhovnik slovaškega mišljenja! Ali so postali naši liberalci v resnici že tako najivni, da bo moral biti po njihovem mnenji kmalu vsak človek od Kitajca do Indijanca nemški nacijonalec? Toda — sapienti sat! Nasprotniki verske šole kažejo nam v svoji besnosti odurno enostranost. Helfert pravi v svoji zgodovini revolucije, da se je leta 1848 posebno košatila — enostranost; in ravno zaradi tega nam je ta zelo sumljiva. Naše stališče, s kojega se bojujemo za versko šolo, označeno je z malimi besedami: Mi smo katoličani in Avstrijani!

Poročevalčev načrt gledé ustanovitve *državnega zdravstvenega urada* predlaga nastopne točke: 1. Ustanovitev higijenskih stolic in zavodov po vseh vseučiliščih. 2.) Proglasitev higijene obligatnim vseučiliščnim predmetom. 3.) Preosnova zdravstvenonadzorne službe, pomnožitev organov, imenovanje zdravstvenih nadzornikov iz vrste okrajnih sodnikov. 4.) Pristop higijenov in statistikov v deželne zdravstvene svete. 5.) Povišanje neodvisnosti zdravstvenih organov nasproti političkim oblastnjim. 6.) Ustanovljenje postaj za kemijsko-mikroskopijske poskuse. 7.) Povzdiga lekarničarstva s tem, da bode predpisano za koncesijo višje izšolanje.

Vnanje države.

Srbski liberalci imeli so v Belgradu dné 6. t. m. zborovanje. Ristić razpravljal je pri tej priliki svoj vspeh iz leta 1883. s štirimi glavnimi točkami: Balkanska konfederacija, politička in državljanska prostost in državna nezavisnost, cerkvena samouprava in štedenje pri gospodarstvu. Gledé volitev se je sklenilo, da se bo sestavil pododbor za deželne okraje in ustanovil nov list „Srbska Nezavisnost“. Za Belgrad sta imenovana kandidata trgovca Krsmanovič in krznar Anjelkovič. Konec zborovanja oglašil se je vseučiliščni profesor Panta Srečkovič, ki se je potezal za zvezo z Rusijo. K shodu povabljen je bil tudi Garašanin, ki pa ni prišel.

Bolgarska stranka, koje načelnik je Radoslavov, pričela je zopet svoje političko delovanje. Pri raznih zborovanjih se je sklenilo, da se ustanové liberalni klubi z osrednjo pisarno v Sofiji, ter izdá lastno glasilo z naslovom „Narodni List“. Stranka bo zagovarjala princa Koburškega in koristi bolgarske, a razsvetljevala in napadala bo nepostavno postopanje sedanje vlade. — V dan 6. marca n. st. razpisane so volitve za okrožne svetnike. — Turčija je sklenila poslati v Sofijo na mesto dosedanjega zastopnika Godbana efendija Kiazima beja. Slednji

pa še ni odpotoval iz Carjigrada, ker se je izjavil ruski veleposlanik pl. Nelidov, da bo rusko veleposlaništvo takoj zapustilo Carjigrad, kakor hitro bo odšel Kiazim v Sofijo. — „Plovdiv“ piše o odnosih med Bolgarsko in Avstrijo ter Rusijo: „Ruski listi trdno verujejo, da se Avstrija vtika v bolgarske razmere. To je neresnično. Drzno smemo trditi, da se Bolgarija in njeni vladni možje ogibajo vplivu tujih držav, marveč postopajo edino le takó, kakor je po njihovem mnenju koristno za domovino. Bolgari nočejo nobenega tujega vpliva, sami se hočejo braniti. Kdor ni zoper nas, zoper tega tudi mi nismo; kdor pa nas hoče ugonobiti, temu smo tudi mi sovražniki. Ako torej danes pravilno in prijazno postopa Avstrija nasproti Bolgariji, ne zgodi se to zaradi tega, ker smo jej dali prednost pred drugimi, marveč le, ker Avstrija vé, da so v nevarnosti njene koristi, ako pridobi Rusija v Bolgariji trdna tla.“

Ruski list „Grazhdanin“ trdi, da se je nemško-avstrijska pogodba objavila še le potem, ko je temu pritrčila Rusija. Zaradi tega napravila je tako majhen vtis. Listi sploh pišejo nekoliko bolj razburjeno sedaj, ko prvi dan. Pravijo, da je razglasitev izzivanje, ki ne bo posebno utrdilo miru. „Novosti“ so celó prepričane, da je vojska zoper Rusijo dognana stvar; vendar pa je to le osamljeno mnenje. „Pet. Véd.“ opominjo, da dokazujete objava in mirnost, s kjo so jo tukaj deloma vsprejeli, kakó opravičeni so bili v Berlinu, da so se radovali Katkove smrti.

Francoski listi še vedno pišejo mirno o nemško-avstrijski pogodbi. Pri tem pa vendar prašajo, ali ne obstoji morebiti kakova druga pogodba ali celó kakov tajen dogovor, ki je naperjen zoper Francijo. „Galois“ je čul bajé od nekega inozemskega diplomata, da ima objava pogodbe edino le ta namen, da bi se poizvedelo, ali niste sklenili morda Rusija in Francija kako pogodbo. Te sicer še ni, ali ravno oni, ki se je bojé, niso mogli bolje delati — za njeno uresničenje.

Belgija se jako nujno oborožuje. Sprejela je konečno Mannlicherjevo puško ter naročila več Kruppovih topov. „Journal de Bruxelles“ objavlja članek, v kojem imenuje objavo nemško-avstrijske zvezne pogodbe naznanjevalko bližnjih resnih homatij.

Vsi *italijanski* listi so složni v tem, da je zadnje glasovanje (dné 4. t. m.) v zbornici čisto političkega značaja in da je v zvezi z evropskim položajem. „Opinione“ pravi, da dokazuje enoglasnost sklepa njegov politički pomen ter je primeren splošnemu položaju, kojega resnosti ne more danes nikdo tajiti. Finančnemu ministru so prizanesli, proizvali niso krize, ker je mogoče, da se bo morala dežela pripraviti k resnemu koraku. Sklep zbornice je izid njenih domoljubnih čutil. „Tribuna“ piše: Sklep pomeni, da je zbornica pripravljena mirno zreti nasproti vsakemu dogodku. Crispi je rekel, da se mora mir vsiliti, in ker to ni mogoče brez vojske, je slednja morebiti že prav blizu. „Popolo Romano“ méni, da se koristi Avstrije in Italije nasproti ruski politiki sicer ne pokrivajo popolnoma, toliko pa je gotovo, da bo Italija v pravem časi zadostila vsem svojim dolžnostim.

V *Španiji* pri Rio Tinto spoprijeli so se vojak in redarji. Slednjih je pet ubitih in veliko ranjenih.

Novo *švedsko* ministerstvo sestavljeno je nastopno: Bildt, državni minister; poglavar Bergstroem, pravosodje; Palmeljerna, vojna; Essen, finance; Wennerberg, nauk; Loenegren, minister brez portfelja. Od dosedanjih ministrov ostanejo v kabinetu: Ehrenswoerd, zunanje zadeve; Otter, mornarica; Krusenstjerna, notranje zadeve in Lovén, državni svetnik brez portfelja.

Pri *rumunskih* volitvah v družem kolegiji prodrlo je 43 vladi prijaznih in 18 nasprotnih kandidatov. Treba bo tudi še treh dopolnilnih volitev. Izid v okraji Jassy še ni znan.

Izvirni dopisi.

Dobropolje, 5. februarija. S solznimi očmi vračali so se danes na vse zgodaj župljani dobropoljski od župnijske cerkve. Zakaj? Pred cerkvenim vhodom stoji namreč župan z orožnikom, ki branita vstopiti Zdenčanom, Malevaščanom, Češčanom in Videmcem v razsvetljeni hram božji. Kaj je povod temu ravnanju?

Pazljivo smo čitali statistična poročila kozavih v ljubljanski prestolnici. Zvedavo smo pričakovali, kaj nam donese bodočnost. Razpust ljubljanskih dijakov nas gotovo ni potrdil v upanji na boljše. In res! Danes bil je previden s zakramenti za umirajoče že drugi dijak naše župnije, ker so ga položile osepnice na smrtno posteljo. Prvi, ki je umrl pri nas za osepnicami, bil je tudi dijak, ki je okužil že tudi umrlega svojega brata; sestra njegova se bo neki ubranila koščeni ženi.

Tako je bila torej prva Zdenska vas obiskana po hudi morilki. Toda nesreča hoče, da se priklati

neki godec iz Ljubljane, ki počiva v Ponikvah in Zdenski vasi ter odjadra dalje s trebuhom za kruhom. Ali žalibog, povsod zapusti sled za sabo. Bil je namreč v ljubljanski bolnici, kjer se je na pol ozdravljen poslovil. Sedaj pa, kjer je postajal, zapustil je kozave. Tako imamo hudo morilko v župniji. Temu v okom priti, potreba je skrajnih sredstev.

Policijska oblast je storila tudi takoj svojo dolžnost. Zadnje dni dobil je župnijski urad celó poziv, da izključi okužene vasi od službe božje. A predno je bilo mogoče v tej zadevi kaj storiti, došel je hitro ukaz c. kr. orožnikom v Vel. Laščah in županu videmskemu, ki je bil med tem naznanil več novih slučajev, da gresta v župnijski urad ter naznanita nov ukaz in tako ubranita okuženim vasem udeležiti se javne službe božje. Hudo je zadelo to naše dobro ljudstvo, ki je prišlo navzlic naznanilu in svarjenju, katero jim je vročil župan v soboto večer, v obilnem številu. Danes pa so se morali s težkim srcem vračati. In res, zima je tako silna, pota vsa zametena in vsled tega kako lahko mogoče, da mora ubogi bolnik brez sv. zakramentov v večnost, ker ne more dočakati duhovnika, ki se mudi po zametih. Malo je upanja, da tak bolnik ozdravi. Saj se vé, kaka je postrežba na kmetih; drugič pa kaka nevarnost prehlajenja v tem časi.

Iz trebanjskega okraja, 3. februarja. Ko je v juniji minolega leta toča pobila vse poljske pridelke, bilo je ljudstvo skoraj obupano, kaj bo za živež, seme, obleko. Ko se razglasi milosrčnost gospoda dež. predsednika, da se bodo pobirali darovi za revne prebivalce, po toči poškodovane, bilo je ljudstvo nekoliko potolaženo. Nj. Veličanstvo presvetli cesar so darovali veliko svoto. Nekoliko so pripomogli tudi drugi dobrotniki. Nepošteno pa ravnavo nekateri ljudje, in ti so postopači, lenuhi in taki, katerim toča ni ne bilke potolkla, pa se vendar oglašajo za podporo. In kam gre ta denar? Navadno pot v beznice za pálenko in smrdljivo. Dotična oblast naj bi torej strožje pazila, kdo je vreden podpore.

S kranjsko-štajerske meje, 2. februarja. Dolgo časa Vam že nisem pisal, ker sem čakal, da se mi kaj znamenitih novic nabere. Posebnega tudi sedaj nimam sporočiti. Zimo imamo hudo, pa enake smo med hribi že navajeni. Kmetom gré trda, ker denarja ni nikjer dobiti. Koruza in prešiči se še spravijo v denar, za pšenico, oves in govejo živino pa ni kupea. Kmetje upajo, da bo za živino bolje vspomladi, ker se Laha nádeajo. Drva se tudi še dobro prodajo, ako ima kdo suha pri cesti. Gledé masla zdí se mi neumljivo; v Ljubljani ga kupujete po 1 gld. kilogram, tukaj pa stari funt stane 35 do 40 kr. Prekupovalci imajo pač mastne zasluzke. Tudi naši usnarji se ne pohvalijo. Pred letom so prodajali ščetine, mezro, rogove itd. za polovico večjo ceno. Tudi odpadkov ne bodo mogli več prodajati, ker gorenjski kupeci so izgubili naročila za koece, ščetine in lim. Temu je kriv veliki kapital. Pred nekimi tedni so hodili okrog dacarji ter naložili špiritu daca 16 do 18 kr. od litra, brinovcu in sadnemu žganju pa po 8 kr., drugo je ostalo po navadi.

Iz Knežaka, 4. febr. V polajšanje nesreče, ki je 23. oktobra 1887 zadela našo župnijsko cerkev po ognji, darovali so še: Blag. g. Juraj Strucelj, c. kr. okr. sodnik v Il. Bistrici, 5 gld.; g. A. Zgonec, trgovec v Knežaku, lep potezaj pri zakristijskem zvonci; g. Trnovec iz Trnovega 5 gld. Presrčna hvala! Dobrotljivih darov doma in od drugod prejel sem 227 gld. 43 kr. v denarjih, v robu pa: 1 mašen plašč, 1 mašno knjigo.

Anton Ponikvar, župnik.

Z murskega polja, 4. februarja. (Vsako vrstne reči.) Konec januarja smo dobili nov sneg in z nova ostro zimo, kakoršne vsaj v teh krajih ni bilo od leta 1879; od istega časa do letos tudi ni bila Mura prek in prek zamrznena. Letos pa čez zamrzneno Muro Prekmurci peš hodijo na trštvo v Ljutomer, in pred Svečnico zvečer je kar sedem voz cigánov iznenadilo Ljutomerčane, pripeljavši se čez Muro na Štajersko. Ljutomerški orožniki so imeli dosta dela z njimi, predno so jih odpravili iz ljutomerskega okraja. Ti ljudje so sploh velika nadloga povsod, kamor pridejo, zlasti pa, če pridejo v tolikem številu in v takošnjem času, kakor je zdaj.

Zavoljo dolgo ležečega snega se murski poljanci jako bojijo za rž, kajti „kedar je mnogo sanjaka, je malo rženjaka“, pravi pregovor, in tako utegne tudi letos biti. To pa bi bil za kmete zopet nov udarec,

zakaj lani jim je toča uničila koruzo in ajdo, letos pa utegne zima vzeti rž; odkod tedaj naj zmagajo kmetje vedno večja plačila? Ako že naši premožniši kmetje tožujejo zaradi prevelikih plačil, kako še le mora biti po drugih krajih, kjer imajo še manjša in slabša posestva? In v resnici mora v nekaterih krajih za kmete že hudo biti, če smemo verovati poročilom in naznanilom po raznih časnikih, in še bode huje, ako merodajni krogi ne bodo začeli delati na to, da se kmečki stan okrepi in zavaruje zoper nevarnosti, ki mu preté. Kje je že tolikrat obljubljena in za kmete tako potrebna postava o kmečkih domih, ki bi jih branila, da jih oderuhi ne bi mogli izpod lastne strehe iztirati? Kje je postava o borzinem davku, ki bi dala državi dovolj sredstev, da bi kmetom nekaj bremen odvzela? Kje bode meja že nedosegljivim šolskim troškom, ki pa se še vedno pomnožujejo? Kje je vzrok, da kmetje svojih poljskih pridelkov ne morejo v denar spraviti, dasiravno po mestih iste potrebujejo in banke z nakopičenim denarjem ne vedó kam? Zakaj se obstoječe postave o ponarejenem vinu, o nedeljskem počitku niti od vladnih organov ne izvršujejo? V teh vprašanjih so obsežene reči, o katerih kmetje najbolj tožijo, in v javnih zastopih bi naši poslanci morali z večim pogumom na to delati, da bi se nam na ta vprašanja začelo v dejanji odgovarjati, ne pa samo z lepimi besedami in obljubami.

Pardon! Kam sem zabredel s svojimi mislimi! Hotel sem še nekaj sporočiti o mnogih ženitvah, ki jih imamo tukaj v letošnjem pustnem času, pa to se zdaj ne sklada s prejšnjimi mislimi, zato rajne končam ter Vam o priliki pošljem nov dopis.

Dnevne novice.

(Peticija za versko šolo.) Na Dunaji delujoč odbor odličnih veljakov svetnega in duhovskega stanú iz raznih pokrajin v Avstriji, katerega imena smo objavili že minoli ponedeljek, razposlal je ravnokar na vse župnijske urade izgotovljene peticijske pôle s potrebnim navodom v slovenskem, hrvatskem, češkem, nemškem in italijanskem jeziku. Ker bode to slovensko in nemško peticijo vsakdo priliko imel videti in smo jo že naznanili, sledí naj tû le priporočilo, s katerim imenovani odbor utemeljuje peticijo za versko šolo, ki tako-le slóve: „Živo prosimo in na vso moč, da se v tej tako važni in sveti zadevi blagovoljno podpiramo. **Verska šola** se mora nam **katolikom** zopet dati nazaj. Nobena reč nas ovirati ne smé, da bi se ne posluževali vseh postavnih peticijskih pravic; vlada in zbornica morate se opozoriti po peticiji broječi nad milijon podpisov, da je njuna dolžnost, povrniti nam naše pravice, da moremo svoje otroke pošiljati v take šole, kjer se poučujejo in vzgojujejo katoliško.

Skažimo se katolike, **patrijotične Avstrijce, očete in državljane**, ki se zavedajo svojih dolžnosti, poznajo pravice svoje in vedó pridobiti jim veljavo.

Delujmo složno in naš vseh je gotov!

Ker se je načrt visoki zbornici poslancev že izročil 25. januarja, da se zopet vpelje verska šola, pripomniti nam je tû odločno, da ta peticija jedino le zahteva, da se sploh zopet nam povrne verska šola, ne da bi se tû poganjali za način, kako naj se zopet uvede ta šola.“

Priporočamo to zadevo vsem krogom prav živo tudi mi, da se vsestranski zanimajo zá-njo. Stvar naj se pojasni in potrebno stori z vsemi postavnimi sredstvi, da svet izvé, da tû zares prebiva še krščansko-slovenski rod, ki se zaveda svojih dolžnosti in zahteva za svoje krščanske otroke tudi krščansko vzgojo. Da bodo vsi zastopi tudi v tem oziru izpolnili svojo dolžnost, trdno smo uverjeni.

(Osobne vesti.) G. Miroslav Križnar, kanonik in stolni župnik, šel je včeraj za dlje časa v Gorico, da bi si še nepopolnoma povrneno zdravje v južnem zraku utrdil.

(Katoliškemu tiskovnemu društvu) v Ljubljani je kot dobrotnik pristopil ter sto goldinarjev daroval preč. gosp. župnik Martin Derčar. Vivat sequens!

(Umril je Franjo Zajec), dobro znani spretni akademični kipar, danes popoldne tû v Ljubljani v svojem stanovanji na Karlovski cesti h. šte. 15. Marsikatero delo njegovih rok lepotí cerkve po Slovenskem; tudi lepo število podob naših narodnih veljakov, večinoma izdelki iz mavca, nam je zapustil ranjki. Naj v miru počiva!

(Od odbora „Glasbene Matice“) došla nam je naslednja izjava: Z mnogih strani nam prihajajo pritožbe, da vsi udje „Glasbene Matice“ niso še dobili izišlih družbenih muzikalij za leto 1887. Na novo sestavljeni odbor želi to stvar vrediti in prosi vse tiste gospode, katerim se je ta nam gotovo ne ljuba neprilika pripetila, naj blagovolé pismeno ali ustno se oglasiti pri predsedniku g. Francu Ravniharju v Ljubljani.

(Naš uradni list in kranjski odvetniki.) Dné 1. t. m. je „Laib. Zeitung“ prinesla uvodni članek z napisom „Ein Advokaten-Tarif“, ki je bajé v krogih tukajšnjih odvetnikov provzročil veliko vznemirjenje. Vsled tega se je šla zadnje nedeljo odvetniška deputacija pritožiti k gospodu deželnemu predsedniku. Včeraj je „Laib. Ztg.“ na prvem mestu prinesla izjavo, da vlada z onim člankom ni v nobeni zvezi, marveč je bil članek doposlan od privatne strani. Kakor čujemo, imel je odbor odvetniške zbornice včeraj sejo in je sklenil jednoglasno postopati dalje proti „Laib. Ztg.“, ker je smatral včerajšnjo izjavo kot nezadostno zadoščenje.

(Osepnice.) Dné 6. t. m. so zboleli: 2 moška, 2 ženske, 4 otroci. Ozdraveli 3 moški, 6 žensk in 4 otroci. Umrli nobeden. Bolnih 201.

(Vojni minister), grof Bylandt, je zaradi bolehnosti na odpustu; raznesla se je bila celó govorica, da odstopi. Uradni listi pa to vest zanikavajo. Mogoče je, da sedaj ne bo še nobene premembe, ali dolgo časa slabotni Bylandt ne bo mogel več službovati. Kedar odstopi, naslednik mu bo menda grof Fejervary, ki je na glasu kot eden najspretnjših generalov pri vojaški upravi.

(Pred graškim izjemnim sodiščem) za anarhiste stal je včeraj 26letni pleskar, Alojzij Weiss, zatožen hudodelstva veleizdaje. Ta je izmed istih, ki pri vsakem delavskem shodu oznanujejo prekucijo in anarhizem. Weissa je tožil državni pravdnik, da je dné 5. novembra v bralnem društvu graških delavcev navduševal navzoče za vstajo po vsi državi. Dva dni pozneje je hujskal delavce proti državnim poslancem. Zatoženec se je opravičeval, da je navduševal delavce le za duševno borbo in prevrat. Prijazne mu priče so trdile, da je slaboumen in ne vé, kaj govori. Zdravniki so rekli, da mož ni ravno neumen, pač pa prenapet. Sodniki so zatoženca oprostili.

(Telovadno društvo „Sokol“) priredi pustni terek v dvorani ljubljanske čitalnice maskarado. Začetek ob 8. uri zvečer; vstopnice se dobivajo v 1. nadstropji čitalničnem.

(Vabilo) k veselici, katero priredi bralno društvo „Sloga“ v St. Vidu pri Vipavi v nedeljo 12. februarja 1888 v prostorih gospoda J. Bizjaka. Spored: 1. Dr. G. Ipavice: „Mrak“, moški zbor z bariton-solo. — 2. Sim. Gregorčič: „V pepelnjeni noči“, deklamuje gosp. D. Č. — 3. J. plem. Zajec: „Zrinski Frankopanka“, moški zbor. — 4. „Eno uro doktor“, burka v enem dejanji. — 5. Rozman: „Nočni pozdrav“, moški zbor z bariton-solo. — 6. Šaljiva loterija. — 7. Prosta zabava. — Začetek ob 7. uri zvečer.

(Vabilo) k veselici, katero napravi čitalnica postojinska na pustno nedeljo dne 12. t. m. v svojih prostorih. Spored: 1. Petje. — 2. Sviranje na citre. — 3. „Ponesrečena glavna skušnja“, burka v enem dejanji. — 4. Srečkanje. — 5. Prosta zabava. — Začetek ob 8. uri zvečer.

Razne reči.

— Železniška karta Avstro-Ogerske za leto 1888 prišla je že na svetlo ter jo prodaje Prohaska po 1 gld. komad. Jednako karto avstro-ogerskih železnic za leto 1888 je tudi založil

Artaria & Comp. na Dunaji, I. Kohlmarkt 9, cena 1 gld.

— Koliko se použi je na dan kruha v Parizu? Ako vzamemo, da šteje Pariz do 2,400.000 duš, katera številka je vsaj približno prava, in ako računamo, da vsak človek použi na dan le 500 gramov, to bi iznašalo na dan 1,200.000 kilogramov kruha. Človek si še ne more predstavljati te množine kruha, le nazorno si jo lahko mislimo. Ako si vsak dan v Parizu povžit kruh mislimo v podobi klobase od neizmerne dolgoti in tolike debelosti, da meter vaga ravno kilogram, to bi se ta kruhova klobasa, potegnena čez Pariz, morala ves dan vleči, in sicer tako hitro, da bi na vsako uro prišlo 50 kilometrov, to je tako hitro, kakor hitro običijo ekspresni vlaki. Potem še-le bili bi vsi Parižani s kruhom oskrbeni.

— Sloveči zdravnik Hufeland je rekel nekoč, da so bolezni trojne vrste. Bolezni prve vrste so tiste, katere narava preje ozdravi, kakor bi jih jaz ozdravil. Bolezni druge vrste so tiste, katere narava tako hitro ozdravi, kakor jaz. Bolezni tretje vrste pa so tiste, pri katerih jaz naravi pomagam. To si naj zapomni se posebno tisti, ki vse zaupajo mazačem in počepinam, zmernost pa jim je deveta briga.

— Angleški denar. Tudi Angleži mislijo resno na to, kako nadomestiti dozdanje težavno računanje z denarjem z jednostavnim načinom. Res čudno je, kako da praktični Angleži že toliko časa računajo po svojem nerodnem sistemu in da se že zdavnaj niso poprijeli prikladnega desetinskega sistema, kateri namerjajo zdaj uvesti ter tako preustrojiti srebrni in zlati denar.

— Neki sicer učen toda zelo razmišljen profesor naravoslovja se nekoč sprehaja ob vodi. Pri tej priliki si vjame žabo, ter seže po žepno uro, da pošteje, kako žabi žila bije. Ko tako že dolgo poskuša, vrže naposled uro v vodo, žabo pa vtakne v žep.

— Učenjaka so nekoč prašali, zakaj sme v nekaterih kraljestvih kraljevič nastopiti vladanje s štirinajstimi leti, oženiti pa se ne sme pred osemnajstim letom? „Temu je tehten vzrok, odgovori učenjak, ker je veliko težje vladati ženo, kakor celo kraljestvo.“

— Mož praša nevoljno svojo ženo: „Zakaj vendar Bog vstvaril Evo iz Adamovega rebra ob enem ni vstvaril tudi ene deklet?“ „Zato, odreže se ljubeznjiva družica, ker Adam ni domu prihajal s strganimi nogovicami, odtrganimi gumbi pri srajci, hlačah in suknji, katere bi bilo treba šivati. Nikoli ni ostal do dvanajstih v noč v pivarni. Ni zmerjal, ko je domu prišel, ker Eva je še bedela in britko jokala. Ni pil niti žganja, niti vina, niti piva. Ni kvartal, ni njuhal, ni kadil. Ni zvečil tobaka, sploh ni počenjal mnogih reči, s katerimi dražijo in žalijo sprijeti Adamovi nasledniki svoje uboge žene.“

Telegrami.

Dunaj, 8. februarija. „Fremdenblatt“ zavrača vest, da nameravajo izvanredno sklicati delegacije.

Petrograd, 8. februarija. „Journal de St. Pet.“ piše o Bismarckovem govoru ter sklepa iz čisto defenzivnega značaja pogodb in izraženega nepogojnega zaupanja besedi ruskega carja, katerega mirovni nameni so povsod znani, da je mir trdno zagotovljen, kar bo gotovo veliko olajšanje za vso Evropo.

Berolin, 7. februarija. Knezu Bismarcku dohajajo z mnogih strani države brzoglavne čestitke povodom njegovega govora.

Berolin, 8. februarija. Državni zbor je s 183 glasovi proti 95 dovolil petletne legislative dôle.

Pariz, 7. februarija. „Temps“ piše, da sedanji položaj v Evropi Franciji nalaga dolžnost: vrediti mora notranje razmere z dovoljenim budgetom ter hladnokrvno ohraniti si popolno prostost.

Tujci.

6. februarija.

Pri **Mattcu:** Schmidel, Gerber, David, Eckstein, trgovci, z Dunaja.

Pri **Stonu:** Bienenstock, Ramm, trgovca, z Dunaja.

Pri **Južnem kolodvoru:** F. Scheiner, potovalec, z Dunaja. — A. Link, zasebnik, iz Trsta. — F. Ertl, uradnik, z družino, z Laškega.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	737.4	— 6.0	brezv.	oblačno		
7. u. pop.	736.6	— 2.6	sl. vzh.	"	3.20	
9. u. zveč.	735.5	— 5.2	sl. szap.	"		

Čez dan jasno, zvečer oblačno. Srednja temperatura — 2.6°C. oziroma za 4.2° pod normalom.

Izdajatelj: **Jožef Jerič.**

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

8. februarija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	78 gl. — kr.
Sreberna " 5% " 100 " 16% "	79 " 30
4% avstr. zlata renta, davka prosta	108 " 55
Papirna renta, davka prosta	93 " —
Akcije avstr.-ogerske banke	858 " —
Kreditne akcije	268 " 80
London	126 " 80
Srebro	— " —
Francoski napoleond.	10 " 03 1/2
Cesariski cekini	5 " 98
Nemške marke	62 " 22 1/2

Tržne cene

dné 8. februarija.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	5 85	Špeh povojen, kgr.	— 64
Rež,	4 06	Surovo maslo, "	1 —
Ječmen, "	3 74	Jajca, jedno	— 3
Oves, "	2 44	Mleko, liter	— 8
Ajda, "	4 22	Goveje meso, kgr.	— 56
Proso, "	3 74	Telečje	— 54
Koruza, "	5 36	Svinjsko " "	— 54
Krompir, "	2 67	Koštrunovo " "	— 32
Leča, "	12 —	Pškanec " "	— 45
Grah, "	13 —	Golob " "	— 22
Fižol, "	11 —	Seno, 100 kgr.	2 67
Maslo, kgr.	1 —	Slama, "	2 32
Mast, "	— 66	Drva trda, 4 □ mtr.	7 40
Špeh svež, "	— 54	" mehka, " "	5 30

Dijaška kuhinja v Celji.

Za drugo društveno, šolsko leto 1887/8 so dalje darovali sledeči gospodje:

Jos. Zelenik, odgojitelj v Karaasovi Ročici	10 gl. — kr.
Neimenovan iz Kalobja	5 " — "
dr. J. Muršec, vseučiliški profesor v Gradcu	5 " — "
Andrej Urek, župnik na Polzeli	5 " — "
Profesor Magdič v Zagrebu za januarij (po preč. gosp. Voh-u)	5 " — "
Rodbini Vrečer in Brezovnik v Vojniku	6 " — "
L. Š. (Šelander) hrvatsko-ogerski državljan v Celji	10 " — "
Anton Balon, župnik na Vranskem	5 " — "
Krišpinovič, letnino	5 " — "
Gospa Emilija Zolgar v Celji	5 " — "
Anton Kupljen, c. kr. notar v Črnomlju	3 " — "
Vincenc Medić v Sevnici	5 " — "
Prezvišeni knezoškof lavantinski darujejo vsak mesec 4 gl., za januarij in februarij 1888	8 " — "

Prisrčna zahvala vsem častitim dobrotnikom in vljudo priporočilo za nadaljne darove za uboge, pridne naše dijake, ki skoraj nikjer drugod več ne dobivajo podpore,

Celje, dné 6. februarija 1888.

Maks Veršec,
blagajnik.

Mihael Vošnjak,
predsednik.

Prave garantirane

voščene sveče

in
voščene zavitke

priporočata prečast. duhovščini in gospodom trgovcem po najnižji ceni (12)

Oroslav Dolenc,

svečar v Ljubljani.

Vožni red cesarjevič Rudolfove železnice.

Iz Ljubljane v Beljak.

Postaje	Osobni vlaki			
	št. 918 po noči	št. 1714 zjutraj	št. 1716 dopoldne	št. 1712 zvečer
Ljubljana j. k.		6:25	11:40	6:25
Ljubljana R. k.		6:29	11:45	6:29
Vizmarje		6:39	11:55	6:39
Medvode		6:51	12:7	6:51
Loka		7:5	12:21	7:5
Kranj		7:22	12:38	7:22
Sv. Jošt (ostaj.)		7:28	12:44	7:28
Podnart		7:43	12:59	7:43
Otoče (ostaj.)		7:49	1:5	7:49
Radovljica (ostaj.)		8:2	1:18	8:2
Lesce		8:10	1:28	8:11
Zerovnica (ostaj.)		8:21	1:39	8:22
Javornik		8:30	1:48	8:31
Jesenice		8:40	1:58	8:41
Dovje		8:59	2:19	9:—
Kranjska gora		9:23	2:48	9:26
Rateče-Bela Peč		9:38	3:3	9:41
Trbiž		9:55	3:20	9:58
		št. 904	št. 916	št. 902
Trbiž	3:58	11:7	3:41	
Thörl-Maglern	4:11	11:17	3:55	
Podkloster	4:25	11:27	4:11	
Fürnitz	4:41		4:27	
Toplice Beljak (ostaj.)			4:35	
Beljak drž. ž. (ostaj.)			4:46	
Beljak j. k.	4:58	11:50	4:50	

Iz Beljaka v Ljubljano.

Postaje	Osobni vlaki			
	št. 915 dopoldne	št. 903 popoldne	št. 957 popoldne	št. 917 zvečer
Beljak j. k.	11:51	4:42	5:8	10:45
Beljak drž. ž. (ostaj.)	11:56		5:14	10:58
Toplice Beljak (ostaj.)	12:2		5:20	
Fürnitz	12:10		5:30	11:20
Podkloster	12:24	5:7	5:50	11:49
Thörl-Maglern	12:36		6:3	12:10
Trbiž	12:48	5:26	6:16	12:30
	št. 1711	št. 1713	št. 1715	
Trbiž	3:42	6:25	1:10	
Rateče-Weissenfels	4:—	6:44	1:30	
Kranjska gora	4:15	6:59	1:46	
Dovje	4:40	7:23	2:18	
Jesenice	5:1	7:44	2:41	
Javornik	5:7	7:50	2:48	
Zerovnica (ostaj.)	5:16	7:59	2:58	
Lesce	5:31	8:17	3:13	
Radovljica	5:37	8:23	3:20	
Otoče (ostaj.)	5:50	8:36	3:33	
Podnart	5:57	8:43	3:41	
Sv. Jošt (ostaj.)	6:11	8:57	3:55	
Kranj	6:18	9:3	4:2	
Loka	6:36	9:20	4:20	
Medvode	6:52	9:34	4:34	
Vizmarje	7:4	9:46	4:46	
Ljubljana R. k.	7:13	9:55	4:55	
Ljubljana j. k.	7:18	10:—	5:—	

Tisk „Katholische Tiskarne“ v Ljubljani.

Odgovorni vrednik: **Ignacij Žitnik.**

Brata Eberl,
izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.
Pleskarska obrt za stavbe in meblje.
Ljubljana,
za Franciškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.
priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.
Posebno priporočilne za prekupece so oljnate barve v ploščevinastih pušicah (Bleichbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinije naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.
Cenike na zahtevanje.

Anton Obreza,

tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Ključarske ulice šte. 3.
priporočata prečast. duhovščini in slavnemu p. n. občinstvu za izvanredno znižano ceno, veljavno le januarija in februarija t. l.: Divane (glej podobo) po 26 in 27 gld. Stole po 8 in 9 gold. Modroce na peresih (Federmadrazten) po 10 gld. Zimnice po 22 gld. in višje. Molilni klečalniki in cerkveni stoli.

Za dobro in pošteno delo se jamči. Naročila z dežele in poprave, kakor tudi vsa v to stroko spadajoča dela se točno in najceneje izvršujejo.
Ceniki s podobami zastoj in franko na zahtevanje.

Ustanovljena leta 1847.
Tovarna za pohištvo
J. J. NAGLAS-A
Ljubljana,
Turjaški trg št. 7,
priporočata se za napravo vseh v to stroko spadajočih predmetov, posebno pa
cerkvene, hišne in gostilničarske oprave
po najnižjih cenah. (12)
Cenilniki gratis in franko.

Izvožno marcno pivo
v steklenicah (50)
dobiva se v pivovarni Janeza Perlesa v Ljubljani v zabojih po 50 steklenic, steklenice z 2/10 L.
" 50 " " 1/10 L.